

Jeru: vnde sequitur.

Introit vsq; in progenies patrum suorum: vsq; eternum non videbit lumen.

20

Introit (vsq; in progenies patrum suorum) quicquid enim pater adquisiuit sine fraude sine p[er]suras sine p[er] rapinas. ipse totum vult obtinere et retinere quasi iure hereditario et etiam in alijs vitijs q[ui] viderunt tales filij in suis patribus imitant[ur] eos. et sicut dicit Mathe. xxij. Implevit mensuram patrum suorum et patrem sequitur sua proles. sed quos sequitur in culpa sequuntur etiam in pena vnde ad dicit (et vsq; eternum non videbit) id est nunquam videbit lumen. i. deum. q[ui] hic cecus est cecitate mentis. et transibit ad tenebras exteriores. Un[de] aug[ustinus]. A somno tenebrar[um] interior[um] transibit ad tenebras exteriores. v[er]o de pena inferni legi potest totus versus (introit vsq; in progenies patrum suorum) i. ad eos descendet infernum et ibi dicit (introit) q[ui]s pena inferni sp[iritus] est in ingressu. q[ui] v[er]o b[eat]us Job. xxij. Transient ab aquis nivium ad calorem nivium. Eccl[esiasticus]. xxvij. Cuius p[er]sumaverit homo tunc incipit. Et tangit quatuor pene malorum in inferno futuro. Prima est hereditas societatis cui dicit (progenies) et dicit pluraliter p[ro]pter multitudinem. Proverbi. ix. In profundum inferni conuie ei. Secunda pena est dolor de amicis quas tangit cum dicit (patrum) Luc. xvj. Habeo ei quatuor fratres etc. Molebat ei diues dicitur? ut frater ei? ad infernum veniret ne de eorum societate magis cruciaretur. Tercia est pene eternitas q[ui] notat cum dicit (vsq; eternum) Quarta est tenebra palpabilis q[uo]d notat cum dicit (non videbit lumen) Sap. xvij. Ignis nulla vis poterat illis lumen p[ro]bere. Sed hoc omnivenerunt homini propter insipientiam. v[er]o iter replicat causas dicens

Homo cum in honore esset non intellexit comparatus est iumentis insipientibus: et similis factus est illis.

Homo cum in honore Job. iij. Quia nullus intelligit in eternum peribit. Esai. v. Propterea populus meus ductus est captivus q[ui] non habuit sciam versus aut iste supra habet? et diffuse expositus et ideo non oportet iterum exponere.

Psalmus XLIX
Deus deorum dominus locutus est et vocavit terram.

Deus deorum d[omi]ni Titulus. Psal. 9 asaph interpretat laudine congregatio grece synagoga. e[st] sensus. ps. iste convenit asaph. i. synagoga q[ui] loquitur in parte sui fidelis de mutatione sacramentorum legalium in sacrificia laudis. et hoc ad commendationem in se fidei et p[ro]futationem incredulitatis in deo. loquitur etiam de vtroque xpi aduentu. p[ri]mo enim demulcet. p[er] se d[omi]n[us] terret. s[ed] cum de secundo aduentu q[ui] tenet ita agat sicut et de p[ri]mo q[ui] mulcet. q[uo]d est hoc q[uo]d intitulat ps. asaph q[ui] p[ro]fuitus Cantor i templo. v[er]o b[eat]us j. Paralip. vj. et xvj. Uides enim q[uo]d eque bene deberet intulari ex nomine alteri? q[ui] non cantandi s[ed] p[ro]fuitus? t[er]re dicitur aliis haberet officium. Solutio etiam in aduentu scd[un]d[u]m b[eat]i intitulat q[ui] eo sancti gaudebunt et q[ui] etiam in p[ri]mo vita malis videt illusio loq[ui]t[ur] de die iudicij in il lud Gene. xij. Uisus est eis quasi lud[us] o[mn]i[um]. Intencio est mone re ne ad sacrificia legalia redeam. Modus tripartitus est In p[ri]ma p[ar]te agit de vtroque xpi aduentu. In secunda p[ar]te xpus loquitur et monet ut relicta sacrificijs pecudum fiat sacrificium laudis. ibi (audi supple me) Tercio ostendit quoru[m] sacrificia reprobent. ibi. (p[er]diti) Dicit ergo (de deo) i. factor deorum vel sanctorum vel excellentissim[us] deorum. j. Cor. viij. Et si sunt dii multi et d[omi]ni multi. nobis t[ame]n vnus est iste deus (d[omi]n[us]) dominantiu[m]. j. Timo. vj. Rex regu[m] et d[omi]n[us] d[omi]nantiu[m] (locutus est) p[er] se et p[er] ap[osto]los (et vocavit terram) i. habitato res terre in bonomia e[st]. non t[ame]n parte terre s[ed] tota terra.

A solis ortu vsq; ad occasus. ex syon species decoris eius.

A solis ortu vsq; ad oc. i. ab oriente vsq; ad occidentem. q[ui] in o[mn]i terra exiit sonus eorum et i. fi. or. ter. ver. eorum. Et p[ro]cedat h[oc] xpm multiplici. Primo a natura cui dicit (de) Secundo ab excellentia operu[m] cui dicit (deorum) Tercio a potestate cui dicit (d[omi]n[us]) Quarto a liberalitate cui dicit (locutus)

Liberalitas enim magna fuit p[ro]tantus d[omi]n[us] p[ro]p[ri]o ore itaq; benigne voluit loqui abiectis et vilis p[ro]ditionis hominib[us]. Quin to a benignitate qua vocavit gentes ad regnum cui dicit (et vocavit terram) Sexto ab amplitudine vocationis cum dicit (a solis ortu etc.) post ostendit ordinem vocationis q[ui] a iudeis incepit. vnde dicit (ex syon) i. ex iudeis (species decoris eius) i. pulcritudo. i. miracula et opa excelsa. Alia lra b[us] (de syon p[er]fecto decore) Esai. ij. et Mich. iij. De syon erit lex et verbum d[omi]ni de iherusalem. q[ui] p[ri]mo p[ro]dicatu[m] e[st] in iherusalem et de iherusalem exierunt ap[osto]li q[ui] xpm p[ro]dicauerunt. vel (species decoris eius) i. humanitas q[ui] dicit species q[ui] p[er] eam visus e[st] hominib[us]. et e[st] decorus p[ro]pter immunitate[m] a p[er]to vel (species decoris) in via est fides q[ui] habet de xpo. s[ed] decor i. patria e[st] ipsa fructio visionis dei. vnde Esai. xxxij. Reges i. de core suo videbunt.

Moraliter hoc dicit terrenis hominib[us] (deus deorum minus locutus est et vocavit terram) i. terrenos. q. d. q[ui] in terrenis morant[ur] p[ro] amore excusatione non habet q[ui] (deus deorum d[omi]n[us]) oim[ne]m vocavit eos verbo et exemplo ad p[ro]temptu[m] terrenorum. Bere. xxij. Terra. terra. terra. audi sermonem d[omi]ni ecce trina citatio. Prima e[st] naturalis corruptio que continua e[st]. Secunda e[st] infirmitas accidentalis. Tercia est p[er]nitentia. i. ipsa mors. Deu. xxxij. Audiat terra verba oris mei cum erit o[mn]ia vocauerunt terra si non venit: non eam excusabit ignorantia sed d[omi]nabit contumacia. Job. xv. Si non venissent locutus non fuisset eis peccatu[m] non haberet: nunc autem excusatione non habent de peccato. v[er]o in ps. non ignorantes s[ed] furibundi dicunt vbi dicit furor illis s[ed] similitudine[m] serpentis sicut aspidis: surde et obturatis aures suas: sicut ipsi ad modum aspidis obturant aures suas (terra) i. amore terrenorum et cauda. i. vana spe p[er]nitendi in fine ne efficaciter audiat dominum vocante[m] ad p[ro]temptu[m] mundi et terrenorum et licet dominus p[ro]temnatur ab eis: ipse t[ame]n non dedignatur nec vocare desistit sed vocat (a solis ortu) i. ab infantia in qua nascitur eis sol gratie p[er] baptismu[m] (vsq; ad occasum) i. vsq; ad mortem in qua occidit eis sol. i. omnis spes gr[ati]e et venie. ad aliquid autem vocat ad iustificationem in p[re]sentia glorificatione in futuro sicut dicitur Roman. viij. Quos vocavit bos et iustificavit: quos autem iustificavit illos et magnificavit: et supra dicit in eodem: quos p[re]destinavit conformes sibi et imaginis filij sui bos et vocavit et sic relinquit quod vocat eos ad hoc conformes sint in gloria imaginis filij sui s[ed] q[uo]d dicit. j. Job. iij. Modum apparuit q[uo]d erimus: scimus autem q[ui]s cum apparuerit similes ei erim[us]. sed q[ui] ad hanc pulcritudinem voluerit p[er]venire. oportet q[uo]d p[ri]mo habeat mundam vitam et bona opera. vnde sequit[ur] (ex syon species decoris eius) supple p[er]dit syon interpretatur speculu[m] sue speculationis. et signat mundicia[m] vite. sicut enim mulier in speculo se respicit et cum macula cognoscit lauat vel abstergit sic homo debet esse intus in p[ro]scitia respicere et maculas aq[ue] lachrymaru[m] lauare sic fiet mundus. It[em] syon interpretat se men eius et signat bona opera que debemus seminare ut metamus in vita eterna. Gal. vlf. Que feminaverit homo. Et m[er]et. et quid sit seminandum subiungit. bonum autem facientes non deficiamus. tempore enim suo metemus non deficientes. sic ergo ex syon. id est ex speculatione sue conscientie et semine bonorum operu[m] procedit et sequit[ur] in nobis (species decoris eius) in quo ei assimilamur ut dicitur est. Nota q[uo]d deus multipliciter dicitur. dicit enim de natura. sicut b[eat]us Genesis. j. In principio creavit deus celum et terram. Item dicit deus acceptione. ps. Ego dixi v[er]o estis It[em] nuncupatione. ps. Omnes dii gentium demonia. It[em] p[re]latione Exodi. xxxij. D[omi]n[us] non detrahes. Item de minatione Exodi. vj. Ego constitui te deum pharaonis. Item etiam est notandum q[uo]d deus multipliciter loquitur homini siue vocat hominem. scilicet per inspirationem. Job. iij. Porro ad me dicitur est verbum absconditum. et quasi furtive suscepit auris mea venas susurrj eius. Item per p[re]cacionem Romano. viij. Quos p[re]destinavit hos et vocavit. Item per p[ro]missionem. Job. xliij. Vocabis me et ego respondebo tibi. Item per largitionem bonorum. Proverbi. j. Vocavi et renuistis. Item per tribulationem. Luc. xliij. Et in vias et sepes et compelle intrare. Item p[er] pene

Moralis.

Syon quid interpretat.

Non q[uo]d de multiplici et multiplici loquitur boi siue vocat hominem.

Cantoria a saph gre i titulat iste ps.

aliene offensionē. ps. Dedisti meruentib⁹ te significationē vt fugiant a facie arcus versus. felix quē faciunt aliena pe- ricula cautū. Item p sanguinis asperionē vel offensionē Deb. perult. sanguinis asperione mel⁹ loquentē q̄ abel Esa. lxx. Expanci man⁹ meas tora die ad pplm incredu- lū. Habito de primo aduētū. sequit de secundo.

Deus manifeste veniet: deus noster et nō silebit.

Deus manifeste de⁹ alibi dicit. Matb. xxiij. Videbunt filiū hominis venientē. qd̄ h dicit (manifeste) ibi dicit vide- bunt. hic autē vocat (de⁹) et ibi filius hominis. in quo nota tur q̄ est et de⁹ et tō rps q̄ iudicatur⁹ est. et vere (manifeste veniet) fm̄ qd̄ dicit Matb. xxiij. Sicut fulgur erit ab ori- ente et apparet vsq; ad occidentē. Ita erit aduent⁹ filij ho- minis. In primo autē aduentu nō manifeste venit. sed sub nube carnis latuit: et lz fuerit manifest⁹ hō. nō tñ de⁹ ma- nifestus fuit. sicut dicit Esa. lvi. Vere tu es de⁹ abscondi- tus. et vere iste q̄ veniet iudicatur⁹: nō tñ de⁹ et tō est. vñ addit (de⁹ noster) p cōformitatē nature os de offib⁹ nr̄is et caro de carne nostra. vñ Esa. vij. Et vocabit nōmē eius emanuel (et nō silebit) in primo aduentu tacuit coram py- lato. sicut dicit Esa. liij. Quasi agn⁹ corā tendente se obmu- tescet: et nō aperuit os suū: sicut etiā mō de⁹ q̄rum ad quos dā q̄s pmitit currere p campos licentie fm̄ qd̄ infra dicit. becfecisti et tacui. a quo silentio orat ps. liberari dicens: de- us me⁹ ne silcas a me: ne qñ taceas a me et assimilabor de- scendentib⁹ in lacū. q. d. si silueris ero similis descendentibus in lacū: in futuro autē iudicio (nō silebit) qz vt habet. j. Soph. dies illa erit dies tubet clangous: et q̄to magis ta- cuerit ante tanto fortius tunc loquet. vñ Esa. xliij. Tacui temp silui pacificus sui quasi pcuriens loquar: q̄ asperē et acutē et cū maxima anxietate loquit de qua aspirate. ps. Spe me liber auit de laqueo venantiū et a verbo aspero. qd̄ pferet cum dicit reprobis. Ite maledicti in ignē eternum Matb. xxv. Posset autē queri que sunt signa aduent⁹ ei⁹. Ecce manifestum signum.

Ignis in conspectu ei⁹ exardescet: et in circuitu eius tempestas valida.

Ignis in cōspectu pcedet em̄ ignis materialis q̄ cōbu- ret superficiem terre et aera. quanta ascenderūt peccata ho- minū et fum⁹ idolatrie. hic ignis erit iustoz illuminatio et purgabit si quid purgandū inuenierit: uebens eos in eter- nā beatitudinē. inuoluet autē malos et eoz erit uehiculum in infernū: astabūt angeli quasi messozes sepantes malos a bonis et grana a paleis: et hoc est (ignis exardescet) ma- los inuolucens: et bonos purgans (in cōspectu ei⁹). i. in p- sentia ei⁹: idem ps. Ignis ante ipsum pcedet et inflāmabit in circuitu inimicos ei⁹. Mal. vlt. Ecce dies veniet succē- sa quasi caminus et erūt om̄s supbi et om̄s facientes iniq- tatem stipula et inflāmabit eos dies veniens. ij. Pet. ij. ele- menta caloz soluent. Et dicit Crisosto. cum magno terri- tu fluius igne⁹ rapid⁹ absorbebit terram. vel sic (ignis in cōspectu ei⁹ exardescet). i. cōspiciet a malis et reprobis ter- ribilis tanq; ignis. Esa. xxx. Ecce nomen dñi venit de lon- gino: ardens furor eius et gravis ad portandū (et in cir- cuitu eius tempestas valida) tempestas ista erit iudicatio ex insperato veniens ad modū tempestatis (valida) qz ci- to sepabit paleas a granis. sicut tempestas fort⁹: q̄ erit (in circuitu eis). i. in sanctis iudicantib⁹ et angelis ventilanti- bus et malos a bonis sepantib⁹ q̄ dicunt esse circuit⁹ eius qz sancti cū eo sedebunt et angeli assistent: vel sic (tempe- stas valida). i. damnatio erit illis q̄ sunt (in circuitu ei⁹) id ē i malis boni sunt in deo quasi in centro: ipse em̄ ē cen- trū om̄: malido sunt in circuitu eius nō accedentes ad eū p recta opa. ps. in circuitu impij ambulauit: et alibi de⁹ me- us pone illos vt rotam.

Aduocauit celum de sursum: et terram di- scernere populum suum.

Aduocauit celum nota q̄ in principio. ps. tangit crea- tio ibi (locutus est et vocauit terram) Secundo forma et scema iudicij ibi (de⁹ manifeste veniet) (hic autē tangit te-

tes. vnde dicit (aduocauit). i. aduocabit (celus de sursum) id est celestes angelos (et terram). i. boies: vel (celum). i. bonos iudicatuos (desursum) vel desuper). i. sup sedes xij. (et terrā). i. iudicandos: vel (celū). i. oēs bonos simplici- ter (et terram). i. om̄s malos simpliciter ad Ro. xiiij. Om- nes astabim⁹ ante tribunal xpi: et ad qd̄ aduocabit (discer- nere). i. vt discernat: vel vt ipsi discernant pplm suū: a nō suo: et bene dicit (discernere) nō videre. qz etiā mali lz iudi- cent tñ discernent. Hier. xxv. Gladiū ego voco super om̄- nes habitatores terre: vel (celum et terram) ad lfam. Deu- tro. xx. Inuocabo celum et terram in testimoniu cōtravos h autē aduocatio erit ministerio angelozum et ideo ad eos conuertit sermonem: et dicit.

Congregate illi sanctos eius: qui ordināt testamentum eius super sacrificia.

Congregate o vos angeli messozes (illi). i. ad bonozē ei⁹ scz dei (sanctos eius) om̄es. i. iustos. hec cōgregatio san- cta pfigurata est Gen. xliij. Congregamini et audite filij Ja- cob audite israel patrem nostrū. Esa. xliij. Om̄s gentes cō- gregate sunt simul (q̄ ordinant). i. ordinauerunt (testamē- tū eius super sacrificia). i. nouum sup vetus. hoc faciunt illi q̄ eligunt sequi magis paupertatem et tribulationē q̄ di- uitiās q̄ pmittebant in lege sacrificantib⁹: vel sic (ordināt testamentum eius). i. reputant pmissa dei esse (sup sacrifi- cia). i. sup opa sua. fm̄ illud. Ro. viij. Non sunt cōdigne passioēs hui⁹ tps ad futurā glām. q̄ reuelabit in nobis: vel (q̄ ordinant tē). i. q̄ debent pmiū sequi post laborem hic est ordo tectus. Et posset aliq; excusare se de ignoran- tia nisi esset eis iudicium venturum annunciatum. vnde addit.

Et annunciant celi iusticiam eius quo- niā deus iudex est.

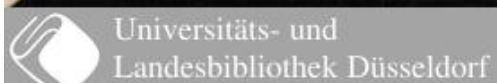
Celi. i. viri spūales (iusticiā eius) qua discernet bonos a malis reddens vnicuiq; fm̄ qd̄ meruit (quoniā deus iu- dex est) si enim purus homo iudex esset: posset falli vl cor- rumpi vel vinci et sic impediret iusticiā. sed deus est iudex q̄ nec falli nec corrumpi nec superari poterit. ps. de⁹ iudex iustus fortis et patiens.

Moraliter pot exponi de tercio aduentu (de⁹ manife- ste veniet) Est enim primus aduentus quo venit in mun- dum ad redemptionem. Secundus quo venit ad iudi- cium ad remunerationem. Tercius quo venit in animas iusti. ad consolationem. De primo et secundo habitum est supra in hoc psalmi. De tercio Job. xiiij. Ad eum venie- mus et mansionem apud eum faciemus. De quo et potest hoc dici (deus manifeste veniet) quia cum mentem homi- nis visitat eandem illuminat et exultat. Job. vi. Visitas eum diluculo. cum autem ibi venerit non statim recedit: sed manet nisi expellatur per peccatum. vnde dicit (deus noster) quem scilicet possidere in perpetuum possumus: propter hoc dicit Job. xiiij. Mansionem apud eum facie- mus. et cum ibi manebit (non silebit) sed loquetur ad cor eius vt dicitur Ps. iij. Ducam eam in solitudinem et ibi loquar ad cor eius. ps. audiam quid loquatur in me do- minus deus: verba autem eius non sunt tepida. sed igni- ta. iuxta illud. ps. Tugitum eloquium tuum vehementer. vnde bene addit (ignis) charitatis (in cōspectu eius) id ē in anima quam ipse conspiciet (exardescet) Canē. v. Ani- ma mea liquefacta est vt dilectus locutus est. Psal. Ig- nis a facie eius exarsit carbones succensi sunt ab eo: quos autem accendit per amorem. commouet ad penitentiam vnde addit (et in circuitu eius tempestas). id est contur- batio ad penitentiam (valida) id est magna. Psal. anima mea turbata est valde: vel (valida) id est valens et pdens homini ad salutem. ij. Corin. vij. Que enim fm̄ deum tri- sticia est penitentiam in salutem stabilem operatur (ad- uocabit celum desursum et terram discernere populum su- um) id est faciet vt contemplatiui de contemplatione de- scendant ad iudicandum infirma carnis sue: et vt (terra) id ē actiui: a terrenis actib⁹ ad iudicandum semet ascen- dat: et ita qñ in medio cōueniant et occurrant sibi actiui et

Moraliter de aduētū dei ad aīas et q̄ liter ei⁹ ad uent⁹ tri- plex.

De secun- do aduētū

De igne p- cedente in iudicium.

Figura

contemplatiui cũ isti descendant de monte cōtemplatiōis
 z illi ascendant de valle actiōis vt vtriq; seipfos discutiāt
 z iudicent: hoc bene significatū est p hoc q Rachel z Lia
 cōiuncte sunt Jacob. Rachel em̄ cōtemplatiōē. Lia acti
 onē significat. Jacob autē q interpretat̄ lucrator siue sup
 plantator: signat iudiciū qd supplantat z extirpat vitia. Sim
 illud Prover. x. Rex q̄ sedet in folio iudicij dissipat om̄e
 malū intuitu suo. Jacob ergo Rachel z Liam sibi copu
 lat qz z cōtemplatio z actio iudiciū debet habere. q. mari
 tum q̄ vtrinq; regat z custodiat: z ipse ab eo concipiāt p
 uulos q̄ cũ creuerint Patriarche fiant. i. motus humilita
 tis q̄ pueniant z pducant ad fastigiū eterne sublimitatis.
 qz q̄ se humiliat exaltabit. hoc ē ergo qd dicit (aduocant
 eū). i. cōtemplatiuos (de sursum). i. de cōtemplatiōē (et
 terra). i. actiuos de deorsuz (discernere pplm̄ suū). i. vt di
 scernant z iudicent multitudinē cogitationū. locutionū et
 opationū suarū. Job. xj. Suspendiū elegit anima mea. id
 est iudiciū in q̄ int̄ cōtemplatiōē z actionē. q̄ int̄ celū z terrā
 anima seipsam iudicans se suspendit in patibulo peniten
 tie ne tandem suspendat̄ in patibulo gehenne: sicut docet
 apls. j. Cor. xj. Si nosmetipsos iudicarem? nō vtriq; iudi
 caremur. Et qz null? de se d̄z p̄sumere: s̄ sanctorū suffragia
 postulare. ideo bene sequit̄ (congregate illi sanctes eius)
 vt ipsi simul p nobis intercedant: sic faciunt illi q̄ d. cunt
 letanias. hoc etiā facit ecclia q̄ festā omnium sanctorū simul
 celebrat. vnde posset hoc esse thema in festo oim̄ sanctorū
 (congregate zc.) qd em̄ dñs vni sancto forsitan negaret:
 omnib? cogregatis z orantib? nō negaret sicut in claustris
 qm̄ conuentus totus petit aliquid ab abbate: nō est cōsue
 tudinis vt patiant̄ repulsam. similiter qm̄ om̄s ciues eius
 dem ciuitatis vel om̄es barones eiusdem regni petit ali
 quid a rege: nō defacli negat eis sicut habet. j. Reg. xliij.
 qz totus isrl̄ congregatus Jonathā de morte eripuit. per
 Jonathā intelligit̄ peccator q̄ contra vetitum dei p̄ris
 comedit mel siluestre. i. delectationem que siluestris est qm̄
 nō est de deo aut de spiritalib? (q̄ ordinant zc.) sicut su
 pra expositum est.

**Audi pple meus z loquar israel: z testifi
 cabor tibi: deus deus tuus ego sum.**

Seda ps in qua docet qd sit sacrificandiū z qd nō: supe
 rius tergit de primo aduentu z de secūdo plenius tracta
 uit ostendens que in eo erunt. hic autē explicat q̄ in primo
 aduentu facta fuerunt. s. abolitio legalium z substitutio euan
 gelij z qz magna dicturus erat: ideo hortat̄ primo populū
 vt audiat dicens (au. si) vox est domini de quo supra dice
 rat. p̄pheta (deus deoz dñs locutus est) hic autē determi
 nat qd locutus est hic. s. (audi pple me?) q̄ mens es: qz te
 elegi a principio z legē meā tibi dedi z de te carnē sumpsi
 z ideo qz meus es audire me debes z (sic loquar tibi isrl̄)
 cum audire incēperis: qz sic dicit̄ Eccl. xxxj. Ubi audit?
 nō est nō effundat̄ sermonem. israel autē frequenter sumit̄
 in p̄pheta p iudeis. vnde z alibi in ps. in exitu isrl̄ de egy
 pto zc. nec tm̄ simplici verbo loquar sed (z testif. cabor ti
 bi). i. testimonio scripturarū z miraculoz ostendam quid
 B (deus deus tuus ego sum) q. d. deus omnium sum p po
 tentiā qua omnes creauit. sed (deus tuus) p̄prie. qz tibi p
 missus in p̄pheta: z notat̄ hic trinitas per hoc qz bis dicit
 (deus deus) z terciō (ego sum) qd est nomen p̄prium deita
 tis. Ego. iij. Ego sum q̄ sum hoc est nomen meū. de hoc te
 stimonio. j. Job. iij. Nos vidim? ecce isrl̄. z testificamur
 quoniā pater misit filiū suū saluatoreū mundi nō tm̄ iudi
 cante: z possent dicere iudei. qz deus noster es: ideo offerre
 tibi debem? sacrificia ad qd respondet.

**Nō in sacrificijs tuis arguam te holocau
 sta autem tua in conspectu meo sunt semp.**

**Nō in sacri. ar. te). i. si nō exhibeas sacrificia pecudū nō
 puniā te. supra in ps. sacrificiū z oblationem noluisse Die
 re. vij. Nō p̄cepi eis in die qua eduxi eos de terra egypti
 de vbo holocaustomatū z victimarū. sed hoc p̄cepi eis au
 dite vocē meā z ero vobis deus. Itē possent dicere. tu nō
 curas de sacrificijs. qz in sacrificijs nō habes nisi partē ce**

tera enim cedunt in vsus sacerdotū z offerentium. sed bo
 locausta bene requiris q̄ tota tibi incendunt: nō dicit imo
 (holocausta aut tua in p̄spectu meo sunt semp) q̄si tedio
 sa talis modus loquendi habet Numeri. xj. Oculi nri nō
 vident nisi man. Glo. tm̄ aliter hic exponit. Itē possent di
 cere tu nō argues nos de nō exhibitis sacrificijs: s̄ tū bene
 recipies oblata. vnde hoc excludit dicens.

**Nō accipiam de domo tua vitulos neq;
 de gregibus tuis hircos.**

**Nō accipiam vitulos). i. in sacrificiū (de domo tua). i. de
 templo vbi solebas offerre o israel. qd templū modo ē tua
 domus: sed olim mea fuit quā vos iudei fecistis speluncā
 latronū. vt habet Math. xxi. Dicere. vij. Nunquā domus
 mea facta est spelunca latronū. scriptū est domus mea do
 mus oratiōis vocabit̄: vos autē fecistis eam speluncā la
 tronū. z sumit̄ hic de duobus locis. P̄ma ps sumit̄ de
 Esa. lvi. Secunda de Dicere. vij. (neq; de gregib? tuis hir
 cos) ad isrl̄m: z ostendit causas quare ea nō accipiet. P̄
 ma est qz eis non indiget ad augmentandas diuitias su
 as: vnde dicit.**

**Quoniam mee sunt omnes fere siluarum
 iumenta in montibus z boues.**

**Nec sunt. o. fe. sil.) q̄ etiam indomite sunt (iumenta) ha
 bitantia (in montib?) mea sunt (z boues) quos possides
 mei sunt. ps. domini est terra z plenitudo eius. Secunda
 causa est qz nō indiget eis ad nouitatē pditionis: vñ dicit.**

**Cognoui omnia volatilia celi z pulchritu
 do agri mecum est.**

**Cognoui) añ secula (oia volatilia celi) multo magis ter
 restria: z qd mirū si cognouit qui creauit. Sen. j. vidit de?
 cuncta que fecerat. Tercia causa est qz nō indiget eis ad
 delectationē. vñ addit (z pulchritudo agri meū est). i. mi
 hi seruit (pulchritudo agri) est gignentiū z generatorū vber
 tas. Quarta est qz nō indiget eis ad necessitatē. vñ dicit**

**Si esuriero non dicam tibi me? est em̄ or
 bis terre z plenitudo eius.**

**Si esu. nō di. tibi). s. qz pascas me. loquit̄ p̄ synecsim:
 qz nō pōt esurre. z iō (nō dicam) tibi (meus est) nō alteri
 us (orbis terre z plenitudo ei?) omnes creature. Quinta
 cā est. qz nō indiget eis ad nutrimentū. vnde dicit.**

**Nunquid manducabo carnes taurozum
 aut sanguinem hyrcorum potabo.**

**Nūqd mā. ca. rba.) ac si eēm esurēs (aut sang. bir. pota
 bo) vt sitiens. Judic. xij. Dixit manue faciam? tibi veduz
 de capris: cui rñdit Angel? si me cogis: non comedā. i. q̄
 nis me cogas. Mysti. (fere siluarū sunt) gētes indomite
 z inculte (Sumēta in montib?) simplices in culmine fidei z
 aliaz virtutū (boues) apli z p̄phete (volu. celi) sūt angeli
 (pulcri. agri) sunt gētes puerle ad fidē: esurit z dñs i pau
 perib? esurētib? z esurit n̄sam salutē. qz sicut dicit. Timo.
 ij. vult oēs homines saluos fieri. Ostendo qz sacrificia pecu
 dum nō placent ei ostendit qd sacrificari vclit. vñ dicit.**

**Immola deo sacrificium laudis z redde
 altissimo vota tua.**

**Sacri. lau.) qd duplex ē. Anū voluntariū qd dat̄ itelligi
 cū dic̄ immola zc. aliud ē votiuū de q̄ addit (z red. altif.). i.
 deo (vo. tua) q̄ vouisti. vouete z reddite dño do v̄ro. Po
 stea ostendit q̄ sint p̄mia istoz sacrificioz. Primū est libera
 tio de qua dicit.**

**Et inuoca me in die tribulationis eruam
 te z honorificabis me.**

**Inuoca me) i. intus voca. qd em̄ valet strepit? labiorū
 vbi cor est mutū (in die tribulationis). i. in aduersitate. Gre
 go. os qd p̄spertis claudit: aduersitas apit. An: ad dñm
 cū tribularer damauit (z erua te). i. liberabo te. Scdm̄ est
 honor. vnde addit (z honorificabis me). i. causa honoris
 tibi eris. z ādo exēplū alijs vt me honorēt. z p̄ B honora
 bil' eris mibi. j. Reg. ij. Quicūq; honorificauerit me glifica**

Mystic.

19

Bozali p
lericos et
ligiosos.

bo eum q aut contemunt me erunt ignobiles.
Moraliter de clericis et religiosis (audi pplus me) ipi
em sunt ppls dñi peculiaris et rone recreatiōis: rone dñatio-
nis. quantū ad creatiōē dñi Job. xl. Omnia mea sūt. quā
tū ad recreatiōē dñi Cor. v. Empti estis p̄cio magno. q̄tū
ad dñatiōē. Esa. xlii. seruus me^s es tu israel. ppls autēz
dñi sp̄aliter dicunt clerici et religiosi rone hoz triū rone
familiaritatis. Deut. vii. ppls sanct^s es dño deo tuo. te ele-
git dñs de^s tuus vt sis ei ppls peculiaris de cunctis ppls
q̄ sunt sup terram. ppter hoc dicit eis (audi pplus me) .i.
obedi mibi (et loquar ist^s) .i. tibi q̄ debes me videre in con-
templatiōe (audi) cōtra iudōs (israel) cōtra cecos. Esa.
xlii. surdi audite: et ceci intuemini ad videndū. q̄s cecos nī
si seru^s me^s: et surdus nisi ad quē nuncios meos misi (po-
pul^s) contra dispersos p scismata et lites. Dicere. l. Bex di-
spertus israel leones eiecerūt eos. i. motus supbie (me^s)
id ē quietus. Esa. xvi. Uade pplus me^s intra in cubacula
tua nō ad forū. Baruc. iij. Audi israel p̄cepta vite. Dicere.
xxv. Audite vocē dñi dei nr̄i et penitebit cū mali qd locut^s
est aduersus vos. et bene dicit primo (audi pple meus) et
postea (loquar) qz ad h^o q dñs loquat eis oportet q̄ sint
ppls dñi p segregatiōē ab actib^s et curis secularibus sūm
qd d^r Deo. ij. Ducam eā in solitudinē et ibi loquar ad cor
ei^s. Itē oportet q̄ audiat. i. q̄ obediat qz inobedientes ab-
omitat. Prouer. iij. Abominatiō dñi omnis ill usor: et cuz
simplicib^s sermocinatio ei^s. allusor est q̄ nomen vel habitū
vel gestum sanctitatis p̄tendens dñi et prelati sui inobedi-
ens est. Dat. xvij. Benificerō illudebant ei: simplices vō
sunt obedientes. vñ dicit beatus Bern. subditis nō licet di-
scernere sed simpliciter obedire. talib^s ergo solitarijs et ob-
edientib^s loquit dñs in corporib^s eoz (loquar) q̄ est ho-
minis rōnalis: nō brutorum vel puulōz. Esa. xxviii. Loq̄-
re tu maior nati. Decet em̄ te p̄mū vbum. qdam libent^r
audiunt latratus canū. i. detractoz. alij canē syrenaz. i.
adulator. Esa. xiiij. respondebunt ibi vltule in edib^s tuis. sy-
rene in delubris voluptatis pauci sunt q̄ deū loquentē ve-
lunt audire. vñ etiā israel dicit Exo. xix. Nō loquat nobis
de^s. Deut. v. Quid est om̄is caro vt audiat vocē dei viuē-
tis (et testificabor tibi) in cōsuetia tua (testificabor) Dic-
re. xxix. Ego sum testis et iudex dicit dñs. j. Job. v. Hoc ē
testimoniū dei qd māius est. qm̄ testificat^s est de filio suo
(de^s de^s tu^s) ego sum) Ro. viij. Ipse sp̄s reddidit testimo-
niū sp̄i nro qd sum^s filij dei. ps. vacate et videte quo-
niā ego sum de^s (nō in sacrificijs tuis arguā te) h̄ p̄nci-
paliter exponi pōt contra quosdā religiosos q̄ illa ad que
tenent de p̄cepto regule vel prelati: omittunt et quedā fa-
ciunt singularia ad que nō tenent. h̄ autē singularia dicunt
tur sacrificia non holocausta. qz in faciendo illa nō se to-
tos offerunt. qz saltem ppriam voluntatē retinent: et iō nō
placent deo illa sacrificia: hoc est qd dicit (nō in sacrificijs
tuis arguā te) si omittas ea (holocausta aut tua) in q̄bus
te totū offers cum ppria voluntate (in cōspectu meo sunt
sem̄p) .i. mibi placent. holocaustū vō pprie est obedientia
vbi Isaac dilect^s fili^s offerē in holocaustū: sacrificiū vō
est singularitas. siue in ieiunio siue in vigilijs et huiusmodi
que de ppria voluntate p̄cedunt. j. Reg. xv. Melior ē ob-
ediētia q̄ victime. Esa. lvij. Quare ieiunauim^s et nō aspe-
xisti: humiliauim^s animas nostras et nescisti: et responderet
dñs. Ecce in die ieiunij vestri inueniunt voluntas v̄ra. hoc
etiā est qd sequit^r (nō accipiā de domo tua) .i. de religione
tua (vitulos) p vitulum q̄ nullo iugo premis. significatur
hic inobediētia siue inobedientes. p (byrcos) q̄ habēt ex-
terius asperitatem in pelle significat ypocrisis. De q̄bus
dicit (neq̄ de gregeb^s tuis) .i. de cōgregationib^s et cōuenti-
bus (byrcos) .i. hypocritas. cōtra hec duo vicia dicit apls
Col. iij. Nō ad oculū seruientes quasi hominib^s placētes
hoc est contra ypocrisim: sed in simplicitate cordis timen-
tes dominū. hoc est contra inobediētiā (qm̄ mee sunt om-
nes fere siluarū iumenta in montib^s et boues) per (feras
siluarum) significat heremite. sūm qd de ipso dicit Ma-
thei. j. eratqz cum bestijs et angeli ministrabant ei. ij. Ma-

chabe. v. Judas Machabe^s secessit in desertum locū ibi
qz inter feras vitam in montib^s cum suis agebat. et femi ei
bo vescentes demorabant ne p̄ticipes fierent conuinati-
onis (Iumenta) sunt prelati q̄ portant subditos. Job. ix.
sub quo curuant q̄ portant orbem et habitant (in monti-
bus) .i. in dignitatib^s (boues) sunt theologi q̄ arant terrā
corporū suozum p p̄nam et triturant sacram scripturam.
Job. j. Boues arabant et asine pascebant. i. rudes laici. h̄
igit omnia sunt domini sūm illud Deut. x. Domini dei tui
celū est: et celū celi: et terra et omnia que in eis sunt (cogno-
ui omnia volatilia celi) p volatilia celi significant contem-
platiū: qz vt dicit Phil. iij. Cōuersatio eoz in celis est q̄s
bene cognouit dñs: qz frequenter veniunt ad curiā suam:
et stant in cōspectu ei^s: et ideo sunt ab eo cogniti et approba-
ti. Et nota qz per tria cognoscit hō. s. ex nomine ex facie ex
voce. Nomine: vt Exo. xxxij. Noui te ex nomine. de facie
et voce simul. Esa. ij. Ostende mibi faciē tuam sonet vox
tua in auribus meis.

Quis aut cognoscit ex multis.
Ex volatu cōtemplatiōis. ps. volauit. vo. super pennas
ventozum.
Ex pennā. ps. penne columbe de argente. penne corui
sunt nigre.
Ex voce columba gemit. Esa. lix. Quasi columbe medi-
tantes gememus.
Ex rostro columba h̄ rectum aquila curū. Job. xxxij.
Ubiunqz fuerit cadauer adest.
Ex pedibus. i. affectib^s curuis.
Ex cibatione. columba granū aquila carnes comedit.
Ex predatione accipiter archidiaconus.
Ex cantu alauda. religiosus (et pulchritudo agri mecum
est) per (pulchritudinē agri) significat honesta vita laicoz
q̄ sunt agri colendi: et diligentia et sollicitudinē prelatoz
et predicatorum. vñ de Esa. vij. Egrediamur in agrum: cō-
moremur in villis egrediamur ad predicandū cōmoremur
ad cōfessiones audiendū. hec igit omnia dominus habet
et in his delectat. et hec loquens ad religiosum supsticiū
et singularem tria p̄ponit ei: vt eum ad humilitatē vere
obedientie inuiter. vñ de ad huc ad eum loquens dicit (si
esuriro non dicam tibi) tali. s. singulari. i. in tuis singulari-
bus nō delectabor necreficiar. sed potius in supradictis
hominib^s (qz me^s est orbis terre et plenitudo eius) .i. mul-
tos ibi habeo in quib^s delector. Sile dixit ad Helyam. iij.
Reg. xix. Dixit Helyas ad dñm derelictus sum ego solus
et dominus dixit ei dereliqui mibi in israel. vij. milia viro-
rū qui non curauerunt genua ante Baal quasi dicit ne
psūmās de te: qz multos alios bonos habeo qui mibi ser-
uiunt. quia si p̄sumas vel tibi gloriā appetas nō te ac-
cepto. vñ de et sequit^r (nunquid manducabo carnes tauro-
rum aut sanguinem byrcozum potabo) .i. nunquid dele-
ctabor in maceratione superborum qui per (tauros) aut
hypocritarum qui per (byrcos) designant. Notā de sunt
aut ppriates byrci his versibus.
Lana cib^s visus sanguis. caro cornua fetus.
Hostia mons vitis dens pes vox barba libido.
Cauda breuis: corū sotularib^s vtribus aptum.
Lacte caret fetet emissus ruminat byrcus. Hec omnia cō-
ueniunt hypocrite: ipse enim extra portat lanam capinaz
id est signum penitentie. et xxvj. Leui. dicitur qz tabernacu-
lum tegebāt sagis extra: sed intra erant res preciose. s. au-
rum: manna: vna: vira: tibus: aromata redolentia. s. sub
sagis hypocritarum non sunt nisi stercoza. Item cib^s byr-
cozum est amare frondes: et hypocritarū detractōes. Job
xxx. Qui rodebant in solitudine mandebant herbas et ar-
borum cortices et radix iuniperorū erat cib^s eoz. Itē acu-
te vident sicut hypocrite mala alioz. Eccli. iij. Ocul^s ma-
lus ad mala. Item sanguis byrci frangit adamantē et lin-
gua ypocrite etiā virū cōstantē. Prouer. xv. Lingua placa-
bilis lignū vite: q̄ aut imoderata est cōterit spiritum. Itēz
caro eius est dura. i. carnalitas obstinata. Dicere. xxx. Du-
ra facta sunt peccata tua. Item cornua habet excelsa. id ē
superbiam elatam. Dan. viij. Byrcus habebat cornu insi-

Per tria
cognoscit
homo.

Cognoscit
avis ex ml-
tis.

Non pprietas
byrci by-
pocrite con-
uenientes.

q̄ eripiat: qz nullus pot̄ eripe nisi deus. z qz ipse dñi oblit̄ est in sua p̄speritate: deus ipius obliuiscet̄ in sua necessitate. fm̄ q̄ dicit Auḡ. Hac aiaduersione pcutit̄ pct̄or: vt cū mouit̄ obliuiscat̄ sui: q̄ dum uiuere oblit̄ est dei. s̄ quē deus liberat nullus p̄t rape Job. xix. Cū sit nemo q̄ de manu tua possit eruere. Quid autē debeāt intelligere et quomodo debeāt cōuerti ad dñm subiūgit.

Sacrificium laudis honorificauit me z illiciter quo ostendam illi salutare dei.

Sacrifici. lau. si q̄s obtulerit (honorificabit me) dicit dominus (nō sacrificiū) pecudiū. vñ supra reprobaui sacrificia pecudiū. et dixit (imola deo sacrificium laudis) Nō q̄ alia s̄a habet h̄ qui imolat cōfessionē glorificat me. An̄ et vij. Josue. fili da gliaz dō z p̄sitere z idica mibi qd̄ fecer̄. **Ecci. vii.** Sacrificiū sc̄tificatiōis offeret dño **Ecci. xxxv.** Salutare sacrificiū est attendere mandatis (et illic) i. in sacrificiō vel in honore ē iter. (quo ostendam) id ē manifestabo (illic salutare dei) id ē meipm̄: et bñ (illic) in honore ē iter. fm̄ qd̄ dicit **Ecci. xi.** In honore veloci. p̄cessus illius. **Ece z** honoz et iter. Et nota q̄ dicit (ostendat) nō dabo: qz in itinere. i. in via nō datur plene. s̄ ostendit̄ sicut mercator blada ostendit̄ parū de blado et clamor vini parū vini dat ad p̄gustandū **Sap. x.** Iustū deduxit dñs p̄ vias rectas z ostendit illi regnū dei **Prover. vlt.** Sustauit et vidit q̄ bona est negociatio eius (salutare dei) xps est. de quo **Esaiē. liij.** Vide bñt̄ oēs termini terre salutare dei n̄ri. sup̄ illd̄ verbū (quare tu enarras zc.) **Notandū est q̄ est qd̄a p̄dicatio fraudulenta sicut p̄dicatio hereticorū. Jo. ij.** Om̄is bō p̄mūz bonū vinū ponit sup̄ mēsam. z cū inebriati fuerint tūc id qd̄ deterius est. **Iere. ij.** Quid tibi vis in vis egypti vt bibas aquā turbidā. i. doctrinā hereticorū. Item alia est que stuosa **Esaiē. j.** Caupones tui miscēt aquā vino. hoc faciunt illi q̄ austeritate scripture compant̄ p̄pter questū. et ita sūt p̄ri dño q̄ aquam p̄uertit in vinū **Jo. ij.** Itē alia ē suffocata seu meretricia. i. ornatu verborū palliata. **Proverbi. vij.** Intexui sunb̄ lectū meū strauī tapetib̄ pictis et egypto zc. i. ornauī sermonē meū verbis rhetoricis z sophisticis. **Ezech. xxiij.** Circūlinisti tibi oculos tuos z ornata es modo muliebri **Ecdi. iij.** Non abscondas sapiam in decoze suo. Itē alia est inimica monēs ad risum cū tamē potius deberet mouere ad fletū et gemitūz. **Cañ. ij.** Vox turturis audita ē in terra n̄ra. **Ezech. xxxij.** Cōdumē sermones meos et nō faciūt. Itē est cōtumeliosa. s. qñ̄ alicui cōtumelia in sermōe irrogat̄. **Iaco. iij.** Nunq̄d fons de eodē forami ne emanat dulcē aquā et amarā. Itē alia est sup̄ba. **Greg.** Nō ideo p̄dicant vt velint sapientes efficere. sed sapientes querūt vt possint suā sciam ostentare. Itē alia ē importuna. **Ecdi. xx.** Et ore fatui reprobaui p̄bola. qz nō dicit eā in tpe suo. p̄ dñm **Prover. xv.** Sermo oportun⁹ optim⁹ est. Itē alia ē sup̄flua **Ecdi. xx.** Qui multis v̄t̄ verbis ledit aiām suā. et in lege vir patiens fluxū seminis immundus iudicatur.

24

Predicatio multplex.

Ps. 50

Psalmus L

Miserere mei deus fm̄ magnam misericordiam tuam.

Miserere mei deus) Titulus (Psalm⁹ dō cū venisset ad eū nato an̄ p̄beta qñ vel qñ̄ intrauit ad barfabee) hui⁹ tituli talis est sensus. psalm⁹ iste puenit dō p̄phete agens de pnia et humilitate quā habuit dauid cum venit ad eū nathan p̄beta p̄ similitudinē. p̄positā de one paupis redarguēs cum de pctō quod fecit qñ̄ intrauit vel redarguens eū qñ̄ intrauit ad barfabee cui⁹ femine bystoria plana ē vt habet̄. **ij. Reg. xj. et. xij.** et bñ̄ ponit̄ hic ps̄. in sup̄iore em̄ ps̄. egit de terroze iudiciū. hic agit de pnia vt cōtra iudiciū agamus pniām. qz vt habet̄ **Ecdi. j.** Timor domini expellit peccatū. et vt exēplo dauid spemus veniam pctōz. fm̄ q̄ d̄ **zach. xij.** Er̄it q̄ offenderit ex eis in illa die sicut dō. et qd̄ b̄etur in. **ij. Regū. xij.** Multū nos puocare dō ad spandū si bñ̄liē volum⁹ penitere p̄ quā cito dixit dō peccauī. r̄ndit nathan dñs trāstulit a te pctm̄ tuū. s̄ q̄re nō

ponit̄ ibi ps̄. iste. **Solutio.** qz allegorice ibi de xpo exponit̄ pnia aut̄ xpo nō puenit. Itē bñ̄ ponit̄ hic ps̄. iste vt sit qñ̄ gesim⁹ vt notet̄ q̄ sicut in āno qñ̄gesimo q̄ iubile⁹ dicebat remittant̄ oia debita. ita p̄ pniām z bñ̄ilitatē de q̄ hic agit impetrať a dño plena remissio pctōz vñ̄ intētio ē mō nere ad pniām. **Modus qñ̄qz sunt pctōes.** Prima ē dep̄catio. Secdo p̄fidētia indulgētie z ablutōis ostēdit̄ ibi (in certa et occulta.) Tertio ex p̄fidētia secur⁹ petit̄ delendēz oim̄ pctōz z plenā restitutōez. ibi (auerte faciē tuā) Quarta qd̄ restituit⁹ p̄soluat ostēdit̄ ibi (docebo) Quinto de edificatiōe ir̄lm̄. p̄betat̄ ibi (benigne fac) Dauid ergo penitēs z publice p̄fitens in p̄sona sua z cuiussibet penitentis aut etiā totius ecclē militātis dicit (miserere) tria p̄ncipaliter obiecta s̄ pctōz: i. p̄cedēti ps̄. s. furtū. adulteriū. z dolositas cū dicit̄ est si videbis surē currebas cuz eo. z cū adulteris portōnem tuā ponebas. os tuū abūdauit malitia z lingua tua cōcinnabat dolos. Dauid ergo istoz p̄scus h̄ r̄ndet (Miserere mei de⁹) q. d. q̄ fur sum vicino ouiculā rapiēs adulter sum barfabee illicite. p̄gnoscēs. z dolosus sum vñ̄ am innocētē morti exponēs. z sequūtur tria s̄ba bis trib⁹ r̄ndentia. s. dele iniquitatem meā: qd̄ ad dolositatē referri p̄t (laua me ab iniquitate mea) q̄stū ad adulteriū. duplicē aut̄ cōfessionez facit̄ p̄beta h̄ p̄mo cōfiteť se miserē cū dicit̄ (miserere) q̄a vt habet̄ **Prover. xiiij.** Miseros facit̄ p̄p̄os pctm̄ similit̄ dicat̄ qlibet veniā z misericordiam sperans exēplo Dauid. exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te miserere mei z exaudi me. **zach. xij.** Protege dñe ir̄lm̄ et erit q̄ offenderit ex eis in die illa sicut dauid z dom⁹ Dauid sicut dei z sicut angelus in p̄spectu dei. Secdo p̄fiteť deū misericordē cum dicit̄ (fm̄ magnā misericordiam tuā) nō sicut **Layn q̄ dicit̄ Gen. iij.** Maior est iniquitas mea q̄ vt veniā merear. Itē in h̄ p̄rio versu notant̄ quatuor: grau⁹ s̄ miseria. difficilis offensā. diōm̄ipotētia et eiusdē misericordia. Primū notatur cū dicit̄ (miserere) qz vbi est magna miseria necessaria est magna misericordia q̄ notatur **Cass. od.** Magna ē misia q̄ formā sui imposuit dño mundi in h̄ vsu. vt panis esuriret. fons sitiret. vtus infirmaret. vita moriretur. redēptor videret̄. **Ecdi. xxxv.** Speciosa ē misia in tēpe tribulatiōis. Secdm̄ notat̄ cū dicit̄ (mei) p̄ graui em̄ offensa cui⁹ p̄scius sibi erat tacet̄ p̄p̄riū nome qd̄ odiosum erat z p̄ponit̄ p̄nomē qd̄ significat̄ mere subaz: si ei diceret miserere mei dō vel regis: p̄ss̄ ei dñs r̄ndere: nōne tu es dō ille que ego elegi fm̄ cor meū: z que ego regē isrl̄ feci de p̄ fetates accipies eū: quō ergo ausus fuisti offendere me. p̄ uoi: ergo odioso p̄nomē ponit̄ qd̄ signat̄ mere substantiā. quā dñs fecit: z ideo nō est odiosa: qz deus nihil odit̄ eozū que fecit sicut d̄ **Sap. xj.** Tertū scz potētia notat̄ ibi (deus) potēs cui tñ̄ p̄p̄riū est misereri. vidēs culpā z vidēs penitētiā. Quartū ibi (fm̄ magnā miām tuā) ps̄. qz magna est misia tua sup̄ me. z eruiisti aiām meā ex inferno inferioi dicit̄ bñ̄s **Bern.** q̄ sicut sūt pctā mima. mediocria. z maxima. ita z misia: pua em̄ ē misia dare tp̄alia. mediocris expectare ad pniām. magna indignū coronare z ad gloriā dei restituere. Magna igit̄ pctōz magna est misia **Rom̄. v.** vbi abūdauit delictū sup̄ abūdauit et gr̄a. et id̄ in tpe in q̄ maxime abūdauit iniquitas: datus est xps magna. s. elemosyna in p̄mis aut̄ t̄pib⁹ pua qz abrahā et moyses zc.

Et secundum multitudinē miserationū tuarum: dele iniquitatem meam.

Et fm̄ multitudinem) quasi di. in om̄i genere quantitatis. s. in cōtinuo et discreto magna est eius misericordia. Diferunt tamē misericordia et miseratio. qz misericordia dicit̄ habitū virtutis. miseratio aut̄ dicit̄ actū. ps̄. miserationes eius sup̄ omnia opa eius. **j. Paral. xij.** Miserationes eius multe sunt ps̄. In multitudinē misericordie tue exaudi me. Item. ps̄. Laudate eū fm̄ multitudinem magnitudinis eius. Multitudo misericordie dei attenditur fm̄ multitudinem offensionum vel frequentiam dimissionū. Tel fm̄ multitudinēz offendentium. i. quia multa dimittit et multotiens z multis. Magnitudo vero attenditur iuxta magnitudinēz miserationis. vel peccatorū. id est quia magis est q̄ dimittit et

Detrubus peccat̄ misericordia petit dō

Quattuor

De magnitudine ac multitudine vine mic̄ in q̄ dicit̄ misia et miserationes: et penes qd̄ attendant̄.